

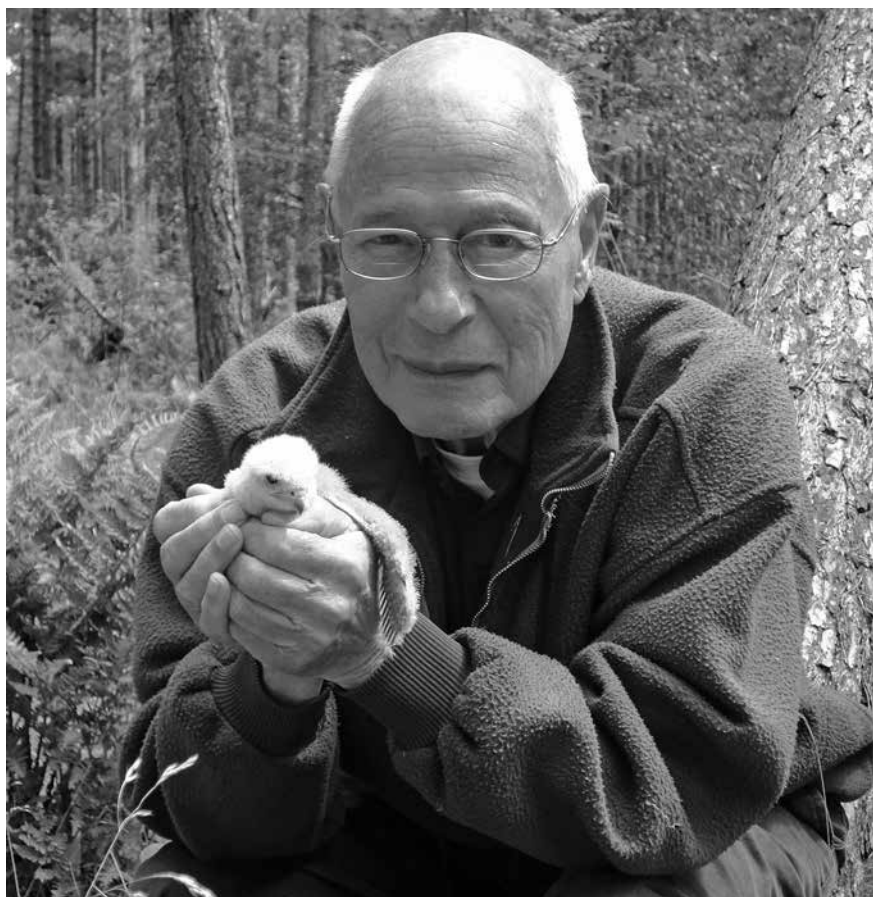
In Memoriam Lex van Canstein

Onlangs bereikte ons het droevige bericht dat Lex van Raab van Canstein (19 maart 1930-6 januari 2015) overleden is. Lex stond aan de basis van de roofvogelwerkgroep en is hierin vele jaren, tot aan zijn dood, actief geweest. Hij genoot niet alleen van de roofvogels, die zijn hart gestolen hadden, maar ook van al het andere dat hij in de mooie natuur rond zijn woonplaats Baarn en daarbuiten tegenkwam. Hij kon genieten van het felle oog van de broedende havik dat juist boven de nestrand uitkwam, van luidruchtige boomvalken in de avondschemering, van de heimelijke wespindief wanneer het eindelijk gelukt was om diens nest te vinden en van prooioverdrachten tussen kekkerende sperwers. Ransuilen die in de avondschemering hun roestboom verlieten, baltsende houtsnippen bij het Naardermeer of het luisteren naar de roep van nachtzwaluwen op de Veluwe deden hem beseffen dat dit aan het diepste wezen van zijn bestaan raakte. Maar ook de eerste roffelende specht of de eerste lijsterzang in het voorjaar konden hem in vervoering brengen. Lex droeg zijn liefde voor vogels met vuur uit, en wist dit op anderen over te dragen. Ooit merkte een vriend, geen vogelaar, na een enthousiast verhaal in gepeins op dat wat Lex deed toch wel met de essentie van het bestaan te maken had. Van zo'n reactie kon Lex genieten.

Lex behoorde tot de oudere vogelaars, maar in het veld verdween het leeftijdsverschil. Hij voelde zich één met zijn vaak tientallen jaren jongere vogelvrienden, en omgekeerd was er eveneens geen distantie. Wanneer hij wat vaker met dezelfde personen optrok konden de gesprekken in het veld meer de diepte ingaan en soms haast wat naar het filosofische neigen. Lex kon dan blijk geven van zijn wens om meer onthecht te raken van al datgene wat de mensen drijft in de huidige maatschappij. De natuur, met haar rust, haar impressies die zo op het gemoed kunnen werken en haar uitnodiging tot beschouwing, leek hem daarbij te helpen om zich te ontwikkelen in die richting waarnaar hij leek te zoeken. Zijn intelligentie en brede belangstelling maakten dat er nooit gebrek aan gespreksstof was. Zij, die met Lex in het veld dergelijke gesprekken hebben gevoerd, denken daar met warme gevoelens aan terug.

Helaas zullen we Lex niet meer tegenkomen in het veld, en zullen de karakteristieke gesprekken niet meer gevoerd worden. Als vogelliefhebbers zijn we getroffen door de tekst ('*Als een Trekvogel*' van Bertus Aafjes) bij het overlijdensbericht van Lex:

*'k Ben als een vogel voorbereid
Op de grote trek, die staat te wachten
Zo ook ben ik tot de reis gereed
En ik voel mijn vleugels reeds verzwinden
Naar het land dat grenzeloosheid heet*

Lex van Canstein met jonge Boomvalk, Soest, 24 juli 2010 (Foto: Hanneke Sevink).

Ongetwijfeld zullen de vele prachtige momenten die Lex mee mocht maken in de natuur daadwerkelijk hebben bijgedragen tot de voorbereiding op zijn grenzeloze reis. Wij wensen zijn vrouw Janske en zijn kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe met het verwerken van dit grote verlies. Ongetwijfeld zullen vele mooie en dierbare herinneringen aan Lex, zoals wij die ook binnen de roofvogelwerkgroep hebben, hen daarbij tot steun zijn.

Harry de Rooij, Hanneke Sevink & Christiaan Sjobbema